

kartanvalmistajat eivät saa niitä aikaan. Suomessa vannotaan kartoissakin ainoastaan digiin ja tablettinäyttöön.

Onneksi meillä vielä on paperi- tai muovikarttojen käyttäjiä, jotta niitä kannattaa valmistaa. Mainittu ruotsalaisyhtiö pyysi minulta käyttöönsä karttaa mihin sulapaikat olivat merkitty. Minulla oli sekä vanha Inarjärven 1:100 000 ulkoilukartta että alkuperäinen 1:50 000 veneilykartta, muovipaperille painettu, jota olin käyttänyt helikopterilennolla. Luovutin 1:100 000 aineiston, koska olisivathan he jostain kuitenkin aineiston etsineet. Toisaalta, onhan se mukava olla toistamiseen ”kulttuuritekoa” tekemässä. Pyysin ainoastaan karttaan merkinnän, Sulapaikat: Sampo Parkkonen, Yrjö Teeriaho 1990.

VIELÄ MATERIAALISTA

Ruotsalaiset painattavat karttansa Baltiassa, veikkaan Latviaa. Painopaikkaa ei karttoihin ole merkitty. Sanovat, ettei Suomessa saada tyydyttävää jälkeä tyvekkille. Kyllä mekin sitä kokeilimme, mutta jälki ei ollut paras mahdollinen. Tyvekin käyttö jäi lähinnä suunnistajien rintanumeroiden painatukseen. Tyvek materiaalina kestää kovaa käyttöä. Ei repeä, ei huoli kosteudesta ja on kevyt – materiaali on erittäin ohutta. Mikä oudointa, hinta on selkeästi suomalaisia karttoja halvempi. Vielä halvemmaksi sen saisi, jos jättäisi pois pahvisen myyntikotelon, jonka käyttäjä kuitenkin heittää välittömästi pois. Puolustelimme aikoinaan paperikarttaa: ”Eihän kartan tarvitse mikään perintökalu isältä pojalle olla.” Kumma juttu silti, jos baltit osaavat tyvekkille painaa, mutta me emme.

Ovatko uudet tyvekkille painetut kartat sitten viimeisen päälle? Eivät kaikin osin ole. Olen tarkastellut erityisesti kahta karttaa: Saariselkä 1:25 000 ja Urho Kekkosen kansallispuisto 1:50 000. Nehän ovat toista kotiseutuani, ainakin olivat.

Ensimmäiseksi häiritsee heikko luettavuus, mikä johtuu värien käytöstä ja ikääntyneistä silmistäni. Korkeuskäyrät erottuvat heikosti jyrkkiä rinteitä lukuun ottamatta. Sininen väri on aivan liian heikko. Kartografisessa esityksessä on paljon toivomisen varaa erityisesti ulkoiluteeman osalta. Miksi ulkoilusymbolit ovat aivan toivottomia lukea? Niidenhän pitäisi kertoa ilman selittävää tekstiäkin, tässä on autiotupa, tässä tulipaikka. Eivät ne ole häävejä suomalaisissa kartoissakaan. Kertovat, ”täälläpäin on autiotupa” kuvakirjamaisesti. En lähde karttoja tälle palstalle enempää korjauslukemaan. Uskon tuotekehittelyllä ja kartografisella osaamisella tästä karttatyyppistä tulevan markkinajohtajan. Materiaali on vahva valtti, vaikkei ympäristöystävällinen olekaan. Karttoja myy ainakin Partioaitta, jonka omistus pohja on Ruotsissa.

On se mukavaa olla edelleen mukana valtakunnallisessa kartta-tuotannossa, kiitos tärkeiden Inarjärven sulapaikkojen. Pääasia on, että ne ovat jälleen tulossa kartalle, vaikkapa sitten ruotsalaisten toimesta.

Yrjö ”Yki” Teeriaho 85 v.

MATTI HOLOPAINEN

Kirjoittaja on kehittämisspäällikkö Suomen Kuntaliitossa
matti.holopainen@kuntaliitto.fi

UUDEN KUNNAN TEHTÄVÄT JA RESURSSIT TASAPAINOON

– toisen omaisuutta ei voi myydä omaan lukuunsa

**UUSI KUNTA ON VALMIS-
TEILLA.** Työnjakoa kuntien, maakuntien ja valtion välillä valmistellaan. On paljon avoimia kysymyksiä. Mikä on tulevaisuuden kunnan tehtävä? Mikä on kunnan omaisuutta? Mistä rahoitus? Ovatko kunnan resurssit ja vastuut tasapainossa?

Yhtälö on haastava. Isot kaupungit ovat kyseenalaistaneet maakunnan toimivuuden kaupunkiseuduilla. Vastuiden ja resurssien tasapaino eri hallinnon tasoilla on välttämätön reunaehto kansalaisten palveluiden järjestämisessä.

Mistä kunnan rahoitus? Uudistuksen lähtökohtana on, että kokonaisveroaste ei nouse. Kiinteistö- ja yhteisöveron merkitys korostuu. Paine palvelumaksujen keräämiseen kasvaa.

Digitaalisessa yhteiskunnassa tiedon arvo ja merkitys omaisuutena korostuu. Suomessa on käynnissä 3D-kaupunkimallien ja siihen kytkettyjen palvelupro-

sessien rakentaminen. Kunnan palvelutoiminta ja toimintaprosessit tulevat kytkeytymään kaupunkimalliin. Tavoitteena on palvelutuotannon kestävä kustannustehokkuus ja laatu. 3D-kaupunkimalli tulee olemaan kunnan keskeinen omaisuuserä. Tämänkin omaisuuden hallinta tulee olla kunnossa, jotta kunnan talous voidaan pitää tasapainossa.

On oikein sekä hallinnon uskottavuuden ja toimivuuden takia välttämätöntä, että yksi hallinnontaso ei saa myydä toisen hallintotason omaisuutta ja tuotoksia omaan lukuunsa. Tarkoittaa myös sitä, että yhteiskunnassa tietoa tietopalveluna myytessä tulot kuuluvat tiedon tuottajalle, joka vastaa tiedon tuottamisen ja ylläpidon kustannuksista. Nykyistä lainsäädäntöä on meneillään olevan hallinnonuudistuksen yhteydessä tarkistettava, jotta tällaiset epäkohdat korjataan.